

ILIE, Nicolae. Născut la 10 iunie 1929. Din orașul Arad. Șofer. Arestat de Securitate, în 1959. Condamnat la 10 ani închisoare, de Tribunalul Militar Timișoara, pentru uneltire contra ordinii sociale. Detenția în lagărele din bălțile Dunării. Grațiat în 1964 cu Decretul 411.

ILIE, Nicolae. Țăran. Arestat la 25 aprilie 1959, cu un lot de partizani din grupul Arnăuțoiu. Condamnat la 18 ani muncă silnică (sentința 203/4 noiembrie 1959), pentru crimă de uneltire contra ordinii sociale.

ILIE, Nicolae. Arestat de Securitatea Pitești, la 25 aprilie 1959, pentru sprijinirea partizanilor din grupul Arnăuțoiu. Condamnat la 18 ani muncă silnică (sentința 203/4 noiembrie 1959). Grațiat în 1964 cu Decretul 411.

ILIE, Nicolae (zis Voicu). Din satul Puchenii Moșneni, comuna Puchenii Mari – Prahova. Arestat în 1957. Judecat cu lotul partizanului Petrescu Dumitru Marinaru. Condamnat la închisoare.

ILIE, Petre. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1949. O parte din detenție la penitenciarul Gherla, în perioada acțiunii de „reeducare”.

ILIE, Petre Gh. Din orașul Caracal – Olt. Împușcat și jefuit de soldații sovietici, în octombrie 1944, în oraș.

ILIE, Petre I. Născut la 3 august 1940, în satul Crăguești, comuna Șișești – Mehedinți. Din localitatea Ploștina – Gorj. Elev. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în satul Pelicani, comuna Modelu – Călărași, de la 13 iunie 1951. Familia a fost eliberată la 17 martie 1956.

ILIE, Puiu. Născut în comuna Rusca Montană – Caraș Severin. În 1948 a reușit să treacă granița în Iugoslavia și a ajuns în Italia. Parașutat împreună cu alte patru persoane, în noaptea de 18 noiembrie 1951, pe versantul vestic al vârfului Negoiu – Făgăraș. Grupul a fost prins și

arestat după două săptămâni. Condamnați la moarte, de Tribunalul Militar București, la 25 decembrie 1951 (președinte – general Alex. Petrescu). Executat la penitenciarul Jilava, la 26 decembrie 1951.

ILIE, Radu. Din orașul Buzău. Locotenent colonel. Împușcat de sovietici, la 22 septembrie 1944, în satul Valea Teancului, comuna Verești – Buzău.

ILIE, Remus. Născut la 9 martie 1901, la București. Profesor de istorie la Curtea de Argeș (1925 – 1929), inspector școlar. Membru P.N.Ț. cu o bogată activitate publicistică. În

1947 a refuzat să semneze moțiunea de condamnare la moarte a lui Iuliu Maniu și, ca pedeapsă, a fost transferat (în 1948) la o catedră inexistentă, într-un liceu inexistent, din orașul Galați. A reușit să predea la o școală elementară din București, până în 1952, când a fost scos din învățământ. A lucrat la Seminarul din Curtea de Argeș, unde a avut ocazia să cunoască persecuțiile îndurate de episcopii-greco catolici. În 1956, fiind singurul competent, a fost desemnat să ofere explicații istorice unui diplomat american venit în vizită la mănăstire, sub stricta supraveghere a unui călugăr. Explicațiile sale s-au dovedit a fi mult prea complete, deoarece au cuprins și perioada recentă, cu acoperirea însemnelor și portretelor regale aflate la intrarea în mănăstire și datele legate de interzicerea cultului romano-catolic. Denunțat de călugărul supraveghetor, a fost arestat în februarie 1957. Torturat timp de șase luni în timpul anchetei, la Securitatea Pitești, București și Cluj. Condamnat la

15 ani muncă silnică, de Tribunalul Militar Cluj (sentința 571/1957), pentru înaltă trădare. Detenția la penitenciarele Jilava, Gherla, Galați, Aiud și Botoșani. În 1964, foarte grav bolnav (probabil colecistită acută), a fost operat de urgență, în condiții precare, în penitenciar. La 4 zile de la operație a fost grațiat, cu Decretul 411. După eliberare a fost permanent supravegheat de Securitate. A murit în 1970, din cauza bolilor provocate de condițiile de exterminare din timpul detenției.

ILIE, Rodica. Născută la 19 iulie 1954, în satul Viișoara, comuna Coșâmbesti – Ialomița, în timpul domiciliului obligatoriu al părinților (originari din Banat). Familia a fost eliberată în iulie 1956.

ILIE, Sava. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1950. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Târgu Ocna.

ILIE, Silvia. Din orașul Arad. Domiciliu obligatoriu.

ILIE, Sonia A. Din localitatea Câmpina – Prahova. Arestată. Eliberată după 9 luni.

ILIE, Stelian Gh. Paznic la via inginerului Sapeti, în comuna Bucium – Iași. Împușcat de soldații sovietici, la 14 august 1945.

ILIE, Tudor. Din orașul Ocna Mureș – Alba. Muncitor. Arestat pentru convingerile religioase (iehovist). Condamnat la închisoare. În perioada 1970 – 1976 s-a aflat la penitenciarul Aiud.

ILIE, Vaselichia N. Născută la 10 iulie 1950, în comuna Săcălaz – Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951. Familia a fost eliberată după 4 ani și o lună.

ILIE, Victoria. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

ILIESCU. Medic militar – colonel. Directorul Spitalului Militar Brașov. Arestat de Securitate, în perioada 1948 – 1949.

ILIESCU. Din județul Argeș. Maior. Arestat. Condamnat la închisoare în 1950. I-a fost semnalată prezența la penitenciarul Aiud, în 1952.

ILIESCU. General de aviație. I-a fost semnalată prezența în lagărul Poarta Albă, în 1951 (muncea ca salahor).

ILIESCU. Colonel. Arestat. Judecat cu lotul de partizani Pop-Bujoi, pentru simplul motiv că în perioada acțiunilor acestora avea serviciul în orașul Reșița. Condamnat la închisoare, în 1948. O parte din detenție la penitenciarele Jilava și Aiud.

ILIESCU. Din comuna Vorniceni – Botoșani. Medic. Arestat de Securitatea Suceava, în mai 1948.

ILIESCU, Adrian. Născut la 27 iulie 1909, în comuna Păușești Măglași – Vâlcea. Preot. Timp de un an a slujit în Transnistria. Arestat în 1946 și ținut închis 8 luni, fără proces. Rearestat în 1959. Con-

damnat la 5 ani închisoare, de Tribunalul Militar Craiova (sentința 71 /26 februarie 1960). Detenția la penitenciarele Pitești, Gherla, Aiud și Sighet. Grațiat în 1964 cu Decretul 411.

ILIESCU, Alexandra. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

ILIESCU, Alexandru. Născut la Craiova. Student la Facultatea de Drept. Arestat în 1950. Condamnat la 2 ani închisoare.

ILIESCU, Alexandru Sașa. La revenirea din prizonierat (U.R.S.S.) a fost dus direct la închisoare.

ILIESCU, Alexandru V. Născut la 3 septembrie 1896, în comuna Măgurele – Ilfov. Membru P.N.L., în comitetul județean Ilfov. Arestat la 15 august 1952. A murit în timpul detenției, în lagărul Capu Midia, din cauza condițiilor de exterminare, la 15 octombrie 1952.

ILIESCU, Angora A. Născută la 14 decembrie 1926, în satul Gârlița, comuna Ostrov – Constanța. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

ILIESCU, Aurel. Arestat. Condamnat la închisoare (sentința 396/20 iulie 1960), pentru că, în 1958, a ascultat postul de radio *Vocea Americii* și a comentat știrile împreună cu Todiraș Ștefan și Dughir Costache.

ILIESCU, Aurel. Din orașul Vaslui. Medic. Arestat în mai 1948. O parte din detenție la penitenciarul Suceava unde a cunoscut perioada de început a procesului de „reeducare” inițiat de Bogdanovici.

ILIESCU, Aurelian. Un deținut politic cu acest nume se afla în 1952 în lagărul Capu Midia, necondamnat.

ILIESCU, Constantin. Din București. Inginer la Centrala de prelucrare a lemnului. Arestat la 14 ianuarie 1975, pentru relații neoficiale cu o cetățeană austriacă. Acuzat de furnizare de date și informații secrete.

ILIESCU, Constantin. Din București. Inspector în Ministerul Învățământului din 1948. Arestat în urma declarațiilor lui Lazăr Ștefănescu. Judecat în procesul înscenat reprezentantului Vaticanului la București. Condamnat la închisoare, în 1951.

ILIESCU, Constantin. Student în anul cinci la Facultatea de Medicină.

Arestat la 5 noiembrie 1956, în legătură cu manifestațiile studențești din București. Torturat la sediul Securității din Uranus. Condamnat la 2 ani închisoare (sentința 481/1 aprilie 1957). Detenția la penitenciarul Jilava și lagărele din bălțile Dunării.

ILIESCU, Constantin. Născut la 5 octombrie 1932, în localitatea Pucioasa – Dâmbovița. Arestat. Condamnat la închisoare.

ILIESCU, Constantin Dinel. Din

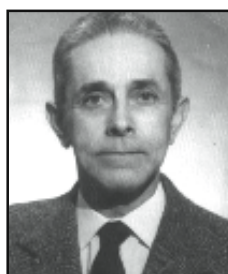

orașul Craiova - Dolj. Avocat. Fruntaș P.N.L., candidat pe listele de deputați la alegerile din 1946. Arestat în 1952, pentru că a afirmat că reforma monetară

lovește în muncitori, deoarece nu li s-au schimbat banii primiți la ultima chenzină. Detenția în lagărele Galeș și Peninsula. Eliberat în 1954. Rearestat după revoluția din Ungaria.

ILIESCU, Cornel. Din București. Muncitor. Arestat în 1979, pentru că a cerut dreptul la libera circulație a persoanelor. Internat în azilul psihiatric Jilava.

ILIESCU, Dan Radu. Născut la 2 mai

1923. Absolvent al Liceului Militar din Craiova, ofițer de artilerie din 1944. Fiul generalului Iliescu Victor (condamnat la 10 ani temniță grea, în

1948). Arestat în 1949. Condamnat la închisoare. Detenția la penitenciarul Jilava, lagărele Galeș, Poarta Albă (a luat

atitudine împotriva abuzurilor administrației) și Peninsula, unde, pentru că l-a bătut pe brigadierul Mureșan Gavrilă care chinuia deținuții, a fost inclus în brigăzile de pedepsii.

ILIESCU, Dem. Poet. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1950. Detenția la penitenciarele Jilava și Aiud.

ILIESCU, Demetre Palanca. Născut la 27 octombrie 1903, în satul Nemoiu, comuna Amărăști – Vâlcea. Din București. Protopop, profesor la Seminarul

Teologic, Școala Ortodoxă și liceul „Iulia Hașdeu”. În 1928, cu ajutorul Călugărele Delavrancea, a ridicat o biserică în orașul Oltenița, iar în 1940 a restaurat și deschis biserica Sfântul Mihail și Gavril, zidită de Ioan Stavropoleos în 1724 și închisă în 1902. A făcut studii teologice la Muntele Athos și Londra, a publicat lucrări în elină și română. El și alte 20 de persoane, însuflețite de dreptate și adevăr, au jurat în altarul bisericii și au semnat pe Evanghelia că vor lupta neobosit pentru apărarea credinței. Arestat la 9 martie 1948, Evanghelia cu semnăturile fiind luată ca probă la M.A.I. Judecat cu grupul de 20 de persoane, pentru organizare împotriva regimului comunist. Condamnat la 20 de ani muncă silnică (sentința 1 252/10 august 1948, președinte Alexandru Petrescu). Detenția la penitenciarele Jilava, Gherla, Lugoș și lagărele din bălțile Dunării. A murit în timpul detenției, din cauza condițiilor inumane de muncă, în lagărul Salcia, la 16 martie 1963. Aruncat într-o groapă comună din cimitirul satului Agaua, comuna Frecăței – Brăila. Fiul său, inginerul Iliescu Paul, a fost arestat în perioada 1982 – 1984.

ILIESCU, Dumitru. Din orașul Buzău. Avocat. Arestat. Condamnat la închisoare. După expirarea termenului de pedeapsă a fost dus cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

ILIESCU, Dumitru. Locotenent-major, inginer. Arestat. Judecat în procesul „sabotorilor” aberantelor lucrări de fortificație inițiate de sovietici, în perioada 1950 – 1953, în timpul războiului din Coreea. Condamnat la închisoare (sentința 515/19 decembrie 1953). Întreg grupul a fost eliberat la 8 decembrie 1955.

ILIESCU, Dumitru. Avocat. Arestat de Securitatea Brașov, la 30 noiembrie 1949. Condamnat la 10 ani muncă silnică. I-a fost semnalată prezența în lagărul Periprava, în 1960.

ILIESCU, Emil. Ofițer în rezervă. Arestat în noiembrie 1954, sub învinuirea de activitate dușmănoasă regimului.

ILIESCU, Eugen. Din orașul Brașov. Inginer de avioane. Arestat în 1948, cu mai multe persoane, de la I.A.R. Condamnat la 10 ani închisoare.

ILIESCU, Eugen Gh. Născut la 16 septembrie 1893, în județul Prahova. Moșier. Arestat la 12 noiembrie 1948. Detenția la penitenciarele Ploiești, Jilava și Gherla. Omorât în timpul acțiunii de „reeducare”, la 25 mai 1953.

ILIESCU, Gheorghe. Din satul Răsuceni de Sus, comuna Răsuceni – Giurgiu. Preot. Arestat în iulie 1950. Detenția în lagărele Cernavodă și Bicaz. Scos din închisoare, la 10 iulie 1951, și dus cu domiciliu obligatoriu, până în 1954.

ILIESCU, Gheorghe. General de cavalerie, fost subsecretar de stat. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Jilava, în 1957.

ILIESCU, Gogu. Din orașul Oltenița – Călărași. Arestat. Condamnat la

închisoare. I-a fost semnalată prezența la penitenciarul Aiud, în perioada 1970 – 1976.

ILIESCU, Ioan. Din orașul Constanța. Ziarist. Arestat la 24 decembrie 1947, de la punctul de frontieră Pilu. Condamnat la închisoare, pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei.

ILIESCU, Ioan M. Născut la 3 mai 1919, în satul Celei, comuna Tismana – Gorj. Din orașul Mangalia – Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și o lună, din 1951.

ILIESCU, Ion. Născut în satul Cuptoare, comuna Cornea – Caraș Severin. Profesor. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1948. Detenția la penitenciarele Jilava, Aiud și lagărul Peninsula. La expirarea termenului de pedeapsă a fost dus cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan. Rearestat în septembrie 1959, din domiciliu obligatoriu. Condamnat la închisoare. Detenția în lagărele Galeș și „9 Culme”. Grațiat în 1964 cu Decretul 411.

ILIESCU, Ion. Arestat de Securitatea Brașov, în 1948. Torturat în timpul anchetei. Judecat cu lotul Astra. Condamnat la închisoare.

ILIESCU, Ion. Arestat în 1977, pentru că a cerut respectarea drepturilor omului. Internat în azilul psihiatric Gătaia, în perioada 1977 - 1978.

ILIESCU, Jordan E. Născut la 11 aprilie 1880. Din orașul Tulcea. Arestat. Condamnat la închisoare, pentru activitate contra clasei muncitoare. A murit în timpul detenției, la 5 mai 1957.

ILIESCU, Iulian Gh. Născut la 10 iunie 1895. Contabil Arestat la 15 aprilie 1952. A murit în timpul detenției, în lagărul Capu Midia, la 16 ianuarie 1953.

ILIESCU, Iulică. Arestat de Securitatea Craiova, în decembrie 1950.

ILIESCU, Lazăr. Din București. Membru P.N.Ț. Redactor la ziarul

Dreptatea. Arestat. Eliberat de la penitenciarul Pitești, la 22 iunie 1955.

ILIESCU, Leonida. Născut la 20 aprilie 1899, în satul Cornurile, comuna Cornu – Prahova. Preot în satul Petrești, comuna Corbeanca – Ilfov. Arestat în iulie 1952. Eliberat în iunie 1954. Rearestat în 1958. Eliberat în 1962.

ILIESCU, Lucian Gh. Născut la 10 iunie 1895. Arestat la 15 aprilie 1952. Condamnat la muncă silnică. A murit într-unul din lagărele de la Canal, din cauza condițiilor de exterminare la care a fost supus, la 24 ianuarie 1953.

ILIESCU, Marcel. Din orașul Turda – Cluj. Ofițer. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1949. Detenția la penitenciarele Aiud și Galați.

ILIESCU, Marin. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

ILIESCU, Marin. Un deținut politic cu acest nume, țăran, a murit la penitenciarul Pitești.

ILIESCU, Marin I. Născut la 10 aprilie 1885. Din comuna Cungrea – Olt. Arestat, pentru împotrivire la colectivizare și denigrarea regimului comunist. A murit din cauza torturilor îndurate în timpul anchetei, la 21 decembrie 1952.

ILIESCU, Marioara. Din orașul Craiova – Dolj. Ridicată de N.K.V.D. și deportată în U.R.S.S., la 15 ianuarie 1945.

ILIESCU, Mihai. Născut la 29 februarie 1892, în comuna Militari - Ilfov. General. S-a retras din armată în 1945. În 1946 a fost arestat și condamnat la închisoare. Eliberat. Rearestat în 1950. Condamnat la muncă silnică pe viață. Grațiat în 1964 cu Decretul 411 și dus cu domiciliu obligatoriu în satul Lătești, comuna Bordsușani – Ialomița. După eliberare (1966) s-a stabilit în București și a lucrat ca funcționar la Uzina de Termoficare Dudești.